Göttweig, 2. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36549
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

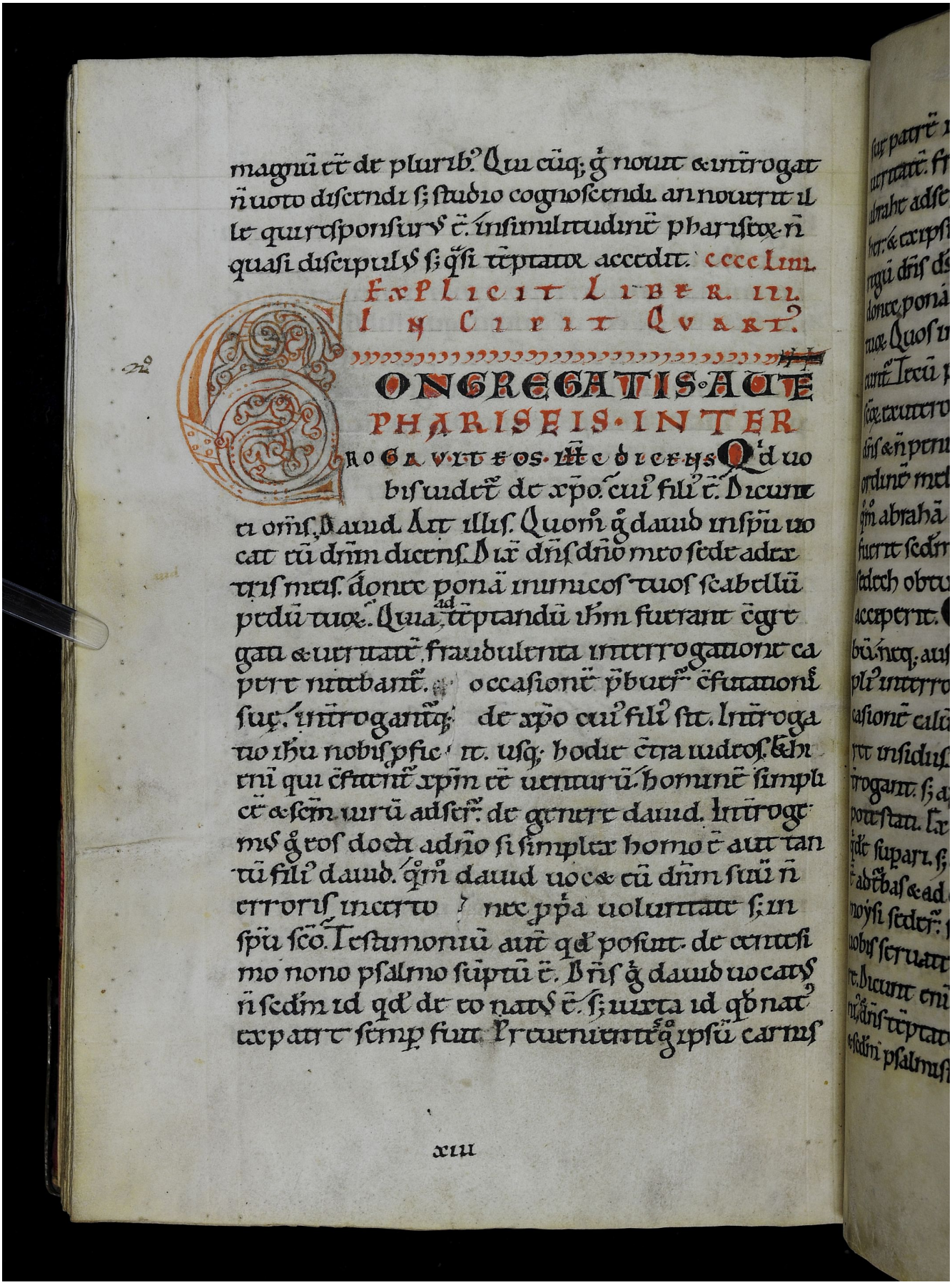

magnū ēt de plurib⁹. Qui cūq; ḡ nouit & interrogat
ñ uolo discendi ſ; studio cognoscendi. an nouerit il
le quid reſponſurꝰ ē. inſimulationē phariſeꝝ ñ
quaſi diſcipulꝰ ſ; q̄ſi tēptator accedit. ccc lm.

EXPLICIT LIBER III.
INCIPIT QUARTUS.

CONGREGATIS AUTĒ
PHARISEIS INTER
ROGAVIT EOS DICENS Quid uo
biſ uidet̄ de xp̄o. cuius filius ē. Dicunt
ei omēs. Dauid. Ait illis. Quomō ḡ dauid inſpū uo
cat cū dn̄m dicens. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede ad dex
tris meis. donec ponā inimicos tuos ſcabellū
pedū tuoꝝ. Quia tēptandū dn̄m fuerant ēgre
gati & uerbum fraudulenta interrogatione ca
pere nitebant. occasionē p̄buer̄ cōfutationis
ſuę. interrogantes de xp̄o cuius ſit. Interroga
uo dn̄e nobis ꝓfice rc. uſq; hodie ētra iudeos. & hu
mi qui cōfitent xp̄m ē uerum hominē ſimpli
cē & ſēm uerū adſer̄. de genere dauid. Interrogē
mus ḡ eos docti adhuc ſi ſimplex homo ē aut tan
tū filius dauid. q̄m dauid uoce cū dn̄m ſuū ñ
erroris incertū nec ꝓpria uoluntate ſ; in
ſpū ſco. Testimoniū aut quod poſuit. de centeſi
mo nono pſalmo ſūptū ē. Dixit ḡ dauid uocatus
ñ ſecūm id quod de eo natus ē. ſ; iurta id quod nat⁹
ex patre ſemp fuit. Preueniens ḡ ipſum carnis